1B.-
LA VISTA.
MIRADA SANA I SANTA.

1.- Acostament biblicohumà.

a. La paraula de Déu ens diu…

«Quan van complir-se els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, portaren Jesús a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. Així ho prescriu la Llei del Senyor: "Tot primogènit mascle serà consagrat al Senyor". Havien d'oferir en sacrifici, tal com diu la Llei del Senyor, "un parell de tórtores o dos colomins". Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava que Israel seria consolat i tenia el do de l'Esperit Sant. En una revelació,

l'Esperit Sant li havia fet saber que no veuria la mort sense haver vist el Messies del Senyor. Va anar, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb l'infant Jesús per complir amb ell el que era costum segons la Llei, el prengué en braços i beneí Déu dient: "Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble". El seu pare i la seva mare estaven meravellats del que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: "Aquest infant serà motiu que molts caiguin i molts s'aixequin a Israel; serà una senyera que trobarà contradicció, i a tu mateixa una espasa et traspassarà l'ànima. Així es revelaran els pensaments amagats al cor de molts".» *(Lc 2,22-35).*

b. La saviesa popular ens diu…

Prop de la frontera d'un país molt llunyà, perdut enmig del desert, s'alçava un petit castell.

De tant en tant, hi paraven les caravanes, o potser algun caminant solitari hi pernoctava.

Però la vida del castell era molt monòtona. I a penes succeïa res que fes diferent un dia d'un altre.

Un bon dia va arribar un missatger del rei: "Estigueu preparats, perquè se'ns ha fet saber que Déu visitarà el nostre país i tal vegada passarà pel vostre castell. Heu de preparar-vos per rebre'l".

Les autoritats del castell es van disposar a complir l'ordre. Van manar cridar el sentinella. Li van recomanar que a partir d'aquell dia no perdés de vista el desert i que, tan aviat observés algun senyal de l'arribada de Déu, se'ls comuniqués. El sentinella va rebre l'encàrrec amb alegria: mai no li havien confiat una missió tan important. Ferm sobre la torre. Amb els ulls ben oberts, entrellucava contínuament l'horitzó a l'espera del més petit indici. Pensava: "Com deu ser Déu? Deurà venir amb una gran comitiva, i el podré distingir des de lluny… Tal vegada apareixerà de sobte acompanyat d'un poderós exèrcit…".

Amb aquests pressentiments, no pensava en res més i passava els dies i les nits a la part alta de la torre.

Va transcórrer el temps, i a poc a poc tots van anar oblidant l'avís de Déu. Fins i tot el rei va arribar a perdre l'interès.

Al castell, els oficials i soldats es van cansar d'esperar aquella visita i ja no en parlaven. Tan sols el sentinella es mantenia despert, esperant, sempre esperant, sota el sol i sota la pluja. És cert que veia arribar caravanes i exèrcits, però cap d'ells no era el seguici de Déu. A vegades, cansat de mirar, es preguntava si tot allò no devia haver estat un engany: "Per què hauria de venir Déu? I encara que vingués, passaria per aquest castell tan insignificant?"

Però l'esperança acabava per dissipar tots els seus dubtes. I continuava atalaiant incansablement l'horitzó…

Van passar els mesos i els anys. El sentinella es feia vell, i els ulls se li ofuscaven. Amb freqüència havia d'asseure's, perquè les cames ja no l'aguantaven. Tots els soldats, un darrere l'altre, havien abandonat el castell, per la nostàlgia de la ciutat, i el sentinella s'havia quedat completament sol.

Un dia es va aixecar per observar el desert i va advertir que a penes podia moure's. Va saber que es trobava pròxim a la mort, i una gran tristesa li va envair l'ànima. "He romàs tota la vida esperant la visita de Déu i moriré sense haver-lo vist", va exclamar amb dolor.

Però justament llavors va sentir una veu al seu costat: "Que no em coneixes?".

Sorprès, el sentinella es va girar cap a la veu en intuir que Déu havia arribat. Ple d'alegria, li va dir: "Oh, ja ets aquí! M'has fet esperar tant…! Per on has vingut, que no t'he vist?".

—"Sempre he estat a prop teu—va replicar Déu amb dolçor—, des del dia en què vas decidir esperar-me. Sempre he estat aquí, al teu costat, dins teu. Has necessitat molt de temps per adonar-te'n, però ara ja ho saps. Aquest és el meu secret: només els que esperen poden veure'm…".

La veu va callar, i el sentinella va sentir una immensa felicitat. Va obrir els ulls i va tornar a

seguir amb la vista, lentament, amorosament, l'horitzó sense fi del desert. *(Bermejo, JC. Cuentos con salud. Para seguir regalando. Sal Terrae. Santander, 2012; pàg. 30-32).*

2.- Tractament integral.

Al llarg de la història de la humanitat, la visió que es tenia de les persones grans ha anat fluctuant segons les diferents societats i civilitzacions.

Alguns dels estereotips trobats en la mirada cap a les persones grans i en la pròpia autopercepció, ja que sembla una mirada restrictiva i condicionada, porten a la conclusió que es tracta d'una mirada negativa a conseqüència de l'egoisme generalitzat que ha derivat a posar aquesta bella etapa vital dins de la denominada "cultura del rebuig" denunciada constantment pel papa Francesc: "Fomentar en els joves, també indirectament, una actitud de suficiència –i fins i tot la del menyspreu– cap a l'edat anciana, les seves febleses i la seva precarietat, produeix coses horribles. Obre el camí a excessos inimaginables… Moltes vegades pensem que els ancians són el rebuig o els posem nosaltres en el rebuig; es menysprea els ancians i es descarten de la vida, deixant-los de costat.

Aquest menyspreu que deshonra l'ancià, en realitat ens deshonra a tots nosaltres. Si jo deshonro l'ancià, em deshonro a mi mateix." *(Francesc, "La vejez, recurso para la juventud despreocupada", a La edad anciana, una bendición para la sociedad. Ed. Romana editorial. Madrid, 2022; pàg. 32).*

Però hem de revertir aquesta mirada negativa cap a una de positiva i nova de les persones grans, tant en l'àmbit personal, com de la societat, com eclesial: «A la Bíblia, el passatge de la mort del vell Moisès està precedit pel seu testament espiritual, anomenat "Càntic de Moisès". […] Tenia cent vint anys, assenyala la narració, però "No se li havia afeblit la vista ni havia perdut les forces." (Dt 34,7). Aquesta capacitat de veure, veure realment i veure també simbòlicament, com tenen els ancians, que saben veure les coses, el significat més profund de les coses. La vitalitat de la seva mirada és un do valuós: li consent transmetre l'herència de la seva llarga experiència de vida i de fe, amb la lucidesa necessària.» *(Francesc, "La vejez, recurso para la juventud despreocupada", a La edad anciana, una bendición para la sociedad. Ed. Romana editorial. Madrid, 2022; pàg. 19-20).*

Com es pot revertir aquesta mirada esbiaixada i parcial a les persones grans? Com es poden estimular principis actius perquè la mirada sigui clara, empàtica i autèntica? Quines claus podem explorar per avivar la mirada al món de la persona gran?

- Mirar sense ulleres que alteren i enfosqueixen la realitat.
- Reflexionar davant la mirada de la persona gran per comprendre-la i comprendre's.
- Mirar amb claredat és acceptar l'altre i és signe de relacions sòlides i madures.

- Mirar acompanyat és la porta de l'acceptació de l'altre.
- Depurar la mirada és sanejar les intencions a través d'una bona dosi d'humilitat.

3.- Apotecaria a recórrer.

- **Biblioteràpia.**
  Teràpia molt útil per guarir les malalties de la visió pròpia i aliena. Ús com a col·liri espiritual:
  - *"Com pots dir al teu germà: 'Germà, deixa'm que et tregui la brossa de l'ull', si tu no veus la biga del teu? Hipòcrita, treu primer la biga del teu ull i llavors hi veuràs prou clar per a treure la brossa de l'ull del teu germà." (Lc 6,42).*
  - *"Nosaltres no fixem la mirada en això que veiem, sinó en allò que no veiem, perquè les coses que veiem són temporals, però les que no veiem duren per sempre." (2 Cor, 4,18).*
  - *"Jo, quan vaig veure que no actuaven correctament segons la veritat de l'evangeli, vaig dir a Cefes davant de tots: Si tu, que ets jueu, no vius com els jueus, sinó com els pagans, com és que obligues els pagans a viure com els jueus?" (Ga 2,14).*
- **MIRAR-LUX (col·liri).**

Perquè els ulls siguin el mirall de l'ànima.
Corrector intraocular en casos de:

- "Ull autista" (mirar només el propi melic).
- Estrabisme calculat (evitar veure el que fa mal).
- Ombres pertinaces (ceguesa davant les "llums" del proïsme).
- Elimina les llàgrimes de cocodril.

Posologia: Una aplicació diària.

- **RECONEXYN. (Gotes oculars per reconnectar amb tu).**
  Prevé i tracta la mirada cansada pels disgustos.
  La seva pel·lícula protectora capta i reté partícules refrescants d'alegria i optimisme.
  Especialment indicades després de llargs períodes de conducció vital amb alts i baixos.
  Gran capacitat balsàmica després de la seva aplicació; amb cada parpelleig torna a la teva "alcova interior" en pau.
  Fórmula de base millorada. Cada ampolleta es pot reutilitzar.
- **LLÀGRI-+. (Renta la mirada, neteja l'ànima).**
  Llàgrimes artificials indicades per a:
  - Hidratar la visió pròpia i aliena.
  - Lubrificar mirades aspres.
  - Calmar irritacions profundes.

- Eliminar el malestar per ambients tòxics.

Efectes secundaris:

- Amplien la perspectiva.
- Depuren l'horitzó.
- Purifiquen l'interior.
- Proporcionen interioritat.

Composició:

- Notes de transparència.
- Essència de compassió.
- Principi actiu d'amor

Format en dosi única:

- D'ús personal, també alleugen si es comparteixen.
- Portar i usar en qualsevol lloc.

4.- Oració conclusiva.

Mirar-te cada dia és gaudir d'aquests ulls color de cel. Aquests ulls teus que em parlen del Pare em transformen el cor i m'ensenyen tendresa. Vull que la teva eucaristia, que tu, Senyor, aquí present, siguis el meu filtre. Veure-ho tot i mirar a tots amb tu i a través de la teva presència.

Que els meus ulls siguin fondos i profunds perquè sempre transmetin pau, amor, serenitat i alegria.

Mirada de Déu, ulls, ulls beneïts de Crist, purifica la meva vista i fixa-la sempre en la teva! Amén.